

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A törhetetlen ütem**

1. A törhetetlen ütem

Nap-Imre

Alinda combjaiban égett a fáradtság, de nem a fizikai fájdalom törte meg a ritmust, hanem a belső feszültség. Nagymama egyenletes, halk légzése a mellette lévő pedálpadon nem vigasz volt már számára, hanem a beletörődés bizonyítéka. Hát tényleg ennyi lenne az ember? Csupán egy biológiai alkatrész, amely kilowattórákban méri a létezését?

Egy hirtelen dühkitöréstől hajtva Alinda teljes testsúlyával rátaposott a pedálokra. A kijelzőn a számláló azonnal megugrott, a wattmérő mutatója megszaladt, éles sziszegéssel jelezve a váratlan túlterhelést.

A csarnok sötétjében álló Őrszem-3 szenzora azonnal rászegeződött a szektorra. A gép fagyos értékelő modulja riadót jelzett, mégis elidőzött a szokatlan adatsoron, amin a lázadás és a puszta akarat nyoma látszott.

A nagymama teste feladta a szolgálatot a hirtelen ellenállással szemben. Alinda, látva az öregasszony elfehéredő arcát, felnyögött a kínzó megterheléstől, de átvette a másik lendkerék terhét is. Minden izma megfeszült, ahogy egymaga hajtotta a generátort, megvédve a nagymamát az Őrszem fagyos ítéletétől.

Miközben az izzadság a hideg acélra hullott, Alindában megszületett a szilárd meggyőződés: az emberség nem a gépies engedelmességben rejlik, hanem abban a kiolthatatlan szikrában, amivel kiállunk egymásért a legsötétebb órán is.